

Støtt de streikende Zinken-arbeiderne!

Postgiro: 3.92.32.73.

Streikekomiteen for de streikende Zinken-arbeiderne

Adresse: Postboks 136, 5751 Odda.

Kamerater!

Onsdag den 22. september gikk 52 støperiarbeidere ved Nor-Zink A/S i Odda ut i streik. Fredag den 24/9 fulgte 100 arbeidere i elektrolysehallen etter.

Årsaken til streiken er følgende:

Bedriften har avvist et lønnskrav på kr. 2,50 til 3,50 pr. time i generelt tillegg ved høstens gruppevisе særforhandlinger. Våre krav bygde på tariffopp-gjørets løfter om 4,5 % lønnsglidning i det første avtaleåret. Uten dette tillegget vil vi gå ned i reallønn. Vi har derfor tatt Kleppe på ordet. Bedriften må innfri det Kleppe har lovet.

«Kleppe-pakka» ble som kjent nedstemt av arbeiderne i Kjemisk forbund. Til og med forbundsledelsen gikk mot. Nei-flertallet i vår egen fagforening (avd. 61) var overveldende. Når vi likevel har blitt påtvunget «Kleppe-pakka» er det opp til arbeidsfolk sjøl å sørge for at den blir innfridd. Det er et absolutt minimum.

Vi har forhandla på kravene, men vi ble feid vekk av bedriftsledelsen. Til tross for at vi stilte frist for nytt tilbud og truet med streik sto bedriftsledelsen steilt på at vi ikke skulle få et øre. (Et unntak er 12 mann i elektrolysehallen, som har fått et tilbud på kr. 1,00, og 2 rengjørere som har fått heva minstelønna til kr. 29,00. Disse unntakene er imidlertid kun et etterslep fra vårens særforhandlinger.) Når prisene stiger og lønna står i ro, får vi mindre å rutte med. Derfor var det ingen annen utvei enn å gå til streik.

Etter at streiken var et faktum, har bedriftsledelsen systematisk prøvd å framstille oss som ei høytlønnsgruppe. Deres opplysninger om våre lønnsforhold er løgnaktige. De fleste av oss tjener såvidt 60.000, dette er med hard akkord. Noen har ikke mer enn vel 50.000. Med alle skift- og ulempetillegg som finnes kan de ca. 50 rundskiftarbeiderne i støperiet *teoretisk* nå opp i 72.000.

Vi er ikke gått til streik fordi vi er griske. Det vil ikke være til noen hjelp for folk som tjener mindre enn oss om vår inntekt står i ro — tvert imot.

Denne streiken er ikke bare vår egen sak. Den har konsekvenser for lønnsnivået på Zinken og på andre arbeidsplasser. Vår seier vil gjøre det lettere for arbeidskamerater over hele landet å kjempe seg til sin rett.

Arbeidsforholdene

Vi jobber under harde og helsefarlige forhold. Få av dem som jobber i elektrolysehallen opplever å bli pensjonister der; det er vanlig at folk som sliter seg ut, blir overført til dårligere lønna arbeid som takk for slitet. På grunn av arbeidets art og gassutviklinger fører dette til store fysiske plager og tretthet. Hallen har det største sykefraværet på hele Zinken.

Arbeidet i sinkstøperiet utføres under sterk støy, mye støy og sterk varme fra flytende metall. I tillegg er det farefullt. Nye folk blir tatt inn uten at det blir gitt skikkelig opplæring. Dette fører til at alle blir utsatt for større risiko. Støperiet topper skadestatistikken for Zinken. Vi har gjentatte ganger prøvd å rette på forholdene, men bedriftsledelsen har neglisjert kravene.

Eierne av Zinken plasserte direktør von Krogh fra Sverige ved bedriften i 1974 for å innføre en hardere linje overfor de ansatte. Dette har ført til at bedriften har blitt mer og mer smålig. Dette kommer ikke bare til uttrykk ved lønns- og miljøforhandlinger. Det går også hardt utover velferdstiltak som vi har tilkjempa oss og som ikke koster bedriften nevneverdige summer. Dette viser ledelsens forakt for oss arbeidsfolk.

Utenlandsk monopolkapital eier bedriften

Nor-Zink A/S er en av industrigigantene i Norge. Den er blant de 50 største bedriftene i landet. Den er fullt og helt på utenlandske hender. 50% eies av det svenske monopolselskapet Boliden, og 50% av Belgian Mines. I alle år har det fra Zinken gått store verdier ubeskattet ut av landet, verdier som er skapt av norske arbeidere og med norske ressurser. I streiken vår kommer derfor interessekonflikten mellom norske arbeidsfolk og utenlandsk monopolkapital klart fram. Spørsmålet er derfor om vi som arbeider og skaper verdiene skal få vår rettmessige del, eller om eierne skal få ta profitten ut av landet.

Bedriften har dessuten i flere år vært null-skatteyster i Odda kommune med loven i hånd.

Kampen vi fører har derfor perspektiver langt utover våre lønnskrav. Den har i aller høyeste grad preg av å være en klassekamp. Direktør von Krogh uttaler seg som representant for næringslivets interesser. Bedriftsledelsen har et samla næringsliv og alle sterke kapitalinteresser i ryggen på sin side.

Myndighetene står også på bedriftsledelsens side. De hjelper ledelsen i forsøket på splitte oss som er i streik fra resten av arbeiderne på Zinken. De sår tvil om at de permitterte har rett til arbeidsløshetsstrygd. Dette er en provokasjon som viser at loven kan bli brukt for å forsøke å få våre kamerater som ikke er i streik til å tvinge oss tilbake til arbeidet. En slik politikk kan hverken vi eller arbeidere ellers i Norge godta. Vi appellerer derfor til landets arbeiderklasse om å reise en proteststorm mot en slik avgjørelse. Hvis arbeidsløshetsstrygd skulle bli holdt tilbake forsikrer vi at vi vil yte all hjelp og støtte til de permitterte. Deres problemer blir i så fall våre problemer og ingen makt i verden skal klare å sette arbeiderne på Zinken opp mot hverandre.

Vi opplever et nytt forsøk på å knuse streikeretten i Norge. Vår «ulovlige» streik er derfor også en kamp for streikeretten. Vi har allerede avvist arbeidsretten og hovedavtalen som våpen mot oss arbeidsfolk.

Arbeidsfolk i Odda har stått i første rekke i kampen for den norske arbeiderklassens interesser, både gjennom egen kamp og gjennom solidaritet med andre kjempende arbeidere. Streikende arbeidere møter alltid sterke motkrefter. Mot disse er arbeidernes klassesolidaritet og enhet vårt viktigste våpen. Alle kamper som arbeidsfolk fører er avhengig av støtte.

Støtt oss i vår kamp!

Odda, den 28. september 1976

**Streikekomiteen for de streikende
Zinken-arbeiderne
Postboks 136, 5751 Odda
Postgiro: 3 92 32 73
Bankgiro: Bergen Bank 5281.20.20897**